

6. Zowel curator Mollekens als de heer substituut-procureur-generaal Alex Verhegge vragen dat het hoger beroep niet ontvankelijk zou worden verklaard en minstens als ongegrond zou worden afgewezen, dat de bestreden beslissing zou worden bevestigd en dat appellante zou worden veroordeeld in de kosten van het verzet en van het hoger beroep.

Bespreking

7. Artikel 14, eerste lid van de Faillissementswet bepaalt dat ieder vonnis van faillietverklaring of ieder vonnis waarbij het tijdstip van staking van betaling wordt vastgesteld, bij voorraad en op de minuut vanaf de uitspraak uitvoerbaar is.

Het vierde lid van dit artikel bepaalt dat de termijn om hoger beroep in te stellen tegen de vonnissen bedoeld in het eerste lid, vijftien dagen is te rekenen van de opneming in het *Belgisch Staatsblad* van het uittreksel bedoeld in artikel 38 of van de betekening van het vonnis, indien het hoger beroep door de gefailleerde is ingesteld.

8. Het bestreden vonnis, waarbij het verzet tegen het faillissementsvonnis ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en dat op tegensprekelijke wijze uitspraak doet over de oorspronkelijke eis tot faillietverklaring, vormt één geheel met het faillissementsvonnis dat bij verstek werd uitgesproken, is er het verlengde van en integreert er zich in.

Dit verklaart ook waarom het hoger beroep terecht enkel tegen dit vonnis d.d. 17 oktober 2006 werd ingesteld.

Dit rechtsmiddel, dat enkel werd aangewend tegen het vonnis waarbij het verzet werd afgewezen, raakt immers automatisch en noodzakelijk het verstekvonnis d.d. 13 juni 2006, waarbij appellante failliet werd verklaard.

Het besluit is derhalve dat het hoger beroep dat op 17 januari 2007 werd ingesteld, moet worden beschouwd als het hoger beroep tegen een vonnis bedoeld in het eerste lid van artikel

14 van de Faillissementswet, zodat de termijn om dit rechtsmiddel in te stellen vijftien dagen bedroeg te rekenen van de betekening van het vonnis d.d. 17 oktober 2006.

9. Appellante werpt vruchteloos op dat het hier zou gaan om een vonnis op verzet, en derhalve niet om een vonnis in de zin van het eerste lid van artikel 14 van de Faillissementswet – waarvan uitdrukkelijk sprake in het vierde lid – maar om een vonnis in de zin van het tweede lid van dit artikel.

Het tweede lid van artikel 14 maakt immers enkel melding van de rechtsmiddelen die kunnen worden aangewend door de verstekdoende partijen (verzet) en door de belanghebbenden die geen partij zijn geweest (derdenverzet) en niet van het vonnis dat hieruit voortvloeit.

10. Aangezien het in voorliggend geval een hoger beroep tegen een vonnis van faillietverklaring betreft, is artikel 37 van de Faillissementswet niet van toepassing.

11. Curator Mollekens toont aan dat het vonnis d.d. 17 oktober 2006 op geldige wijze werd betekend op het adres van de maatschappelijke zetel van appellante, zoals dat in alle procedurestukken door haarzelf werd vermeld, en dit op 28 december 2006.

Het hoger beroep dat pas op 17 januari 2007 werd ingesteld is bijgevolg laattijdig en moet onontvankelijk worden verklaard.

Om deze redenen:

Het hof, rechtdoende na tegenspraak,

(...)

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en wijst appellante ervan af.

(...)

Noot

Tegen dit arrest werd cassatieberoep ingesteld.

Note

Cet arrêt a fait l'objet d'un pourvoi en cassation.